

εἰς τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν τοῦ δημοσίου καὶ τὴν ἐφθνη-
νὴν συνομολόγησιν τοῦ δανείου ἢ διότι δὲν εἶναι καὶ αὐτὸς
μεταξὺ τῶν συμβληθέντων;

Ὅτι τὸ δάνειον συνομολογήθη ἐπὶ ὅροις λίαν κερδοσκο-
πικοῖς, τὸ προεῖπομεν ἡμεῖς μετὰ τῶν ἄλλων ὀργάνων
τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἀλλὰ τότε ἦτον ἀδύνατον νὰ εὗρε-
θοῦν ἐλαφρότεροι ὅροι· καὶ ὁ Κουμουνδοῦρος ἐφώναζε: ἄν-
δρας καὶ χρήματα! Τώρα πρὸς τὰ κροκοδείλια δάκρυα τοῦ
οἰκονομολόγου τοῦ Αἰῶνος, δυνάμεθα ἐλεοῦντες τὸν ὀδυ-
ρόμενον νὰ συμπαθήσωμεν, ἀλλ' ἡ εὐάρεστος τροπὴ ἦν ἐλα-
βὼν τὰ τοῦ δανείου κάμνει αὐτὰ τὰ δάκρυα πολὺ ὑποπτα
καὶ ἂν θέλητε τραγικοκωμικά.

Τί κρίμα εἶ! νὰ κερδίσῃ ὁ Τσιγγρὸς καὶ νὰ μὴν κερδίσῃς
καὶ σὺ ὀλίγα, κύριε ἀχυραποθηκάριε τοῦ Αἰῶνος. Θὰ ἐγί-
νεσο πλουσιώτερος, θὰ ἔκαμνες καμμίαν δωρεάν, θὰ ὠμί-
λεις μὲ περισσότερον θάρρος περὶ μεταρρυθμίσεων ὅλου τοῦ
κράτους καὶ ὅλων τῶν ὑπουργείων, θὰ ἔγραφες τὰς ἀνοη-
σίας σου εἰς δύο τρεῖς ἐφημερίδας ἀκόμα καὶ δὲν θὰ ἦσο
ἠναγκασμένος νὰ ἀποβλέπῃς πρὸς τὰ δελτία σου ὡς ἀγκυ-
ραν σωτηρίας καὶ ὡς μέσα ἐπιδράσεως ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς,
ἀφοῦ καὶ σὺ τόσον ὀλίγην ὑπόληψιν ἔχεις εἰς τὰς φαιδράς
ὡς τὸ πρόσωπόν σου μωρίας σου.

ΟΛΟΙ ΜΕΣΑ.

Γιατὶ μονάχα οἱ μικροὶ καὶ ὄχι κι' οἱ μεγάλοι;
Γιατὶ καμπόσοι κύριοι νὰ ἴδωσιν τὴ φυλακὴ
Καὶ ἄλλοι ἔξω νὰ γελοῦν μὲ σηκωτὸ κεφάλι; ...
Μήπως κι' οἱ ἀφεντὰ ἄνθρωποι δὲν ἦναι παστρικοί;
Γιατὶ καὶ ἡ διάκρισις αὐτὴ, παρακαλῶ;
Ἡ ὅλοι μὲς' ἴσθι φυλακὴ, ἡ ὅλοι ... ἴσθι γιαλό.

Ὡς πότε πιά ὁ τίμιος θὰ προσκυνῇ τὸν κλέφτη;
Ὡς πότε ὁ ψευδευγενὴς θὰ δέρνῃ τὸ χωριάτη;
Ὡς πότε ὁ ἀληθινὸς θὰ χαιρετᾷ τὸν ψεύτη;
Ὡς πότε κάθε ἄτιμος θὰ μᾶς κτυπᾷ ἴσθι μάτι;
Στρώσετε κάτω, κύριοι, τεφτέρια καὶ χαρτιά,
Κι' ἄς ξεχωρίσῃ ἡ τιμὴ ἀπὸ τὴν μπερμπατζιά.

Εἶναι καιρὸς, ἀγαπητοί, νὰ ξεκαθαρισθοῦμε,
Καιρὸς νὰ σᾶς γνωρίσουμε κι' ἡμεῖς πολὺ καλὰ,
Νὰ ξέρουμε ποιοὺς ξέρουμε καὶ ποιοὺς θὰ χαιρετοῦμε,
Κι' ὁ ἄτιμος τὸν τίμιον νὰ μὴ περιγελαῖ.
Ἔ! τέλος πάντων ἔφθασε ἐκείνη ἡ στιγμή,
Ποῦ ὅλοι μας θὰ μάθουμε τί εἶναι ἡ τιμὴ.

Κολλήσετε τοὺς τερεκέ γιὰ γνῶρισμα ἴσθιν πλάτη,
Γιὰ σύμβολα ἴσθι ἀμάξια τῶν κρεμάστε καϊμέδες,
Μὲ χίλια φῶτα ψάξετε τὸ κάθε τοὺς παλάτι,
Τῆς κόραις, τῆς γυναϊκῆς τῶν καὶ τοὺς χρυσοὺς λακέδες.
Κυττάξετε τοὺς κόρφους τῶν καὶ ὅλα τὰ κρυφά ...
Τὸ σῶμα τῶν ἑγμνάστηκε παράδες νὰ ρουφαῖ.

Ἀλλὰ καὶ τῆς ἀρχόντισσας ἡ Θέμις ἄς κτυπήσῃ,
Ἡ καϊμέδες ἔκαμαν τὰ τόσα τῶν προικιά ...
Ἡ ἱστορία καὶ αὐταῖς ἄς ἀπαθανάτισῃ,
Γιὰ νὰ μὴν κοκορεύεται ἡ κάθε παστρική.
Κάτω ἡ ντουαλέταις σας κι' οἱ τόσοι σας συρμοί ...
Οἱ καϊμέδες ἴαχυναν τ' ἀφράτο σας κορμί.

Σηκώστε τὸ κεφάλι σας σεῖς, ἔντιμοι πολῖται,
Ἐμπρὸς σας κάθε κύριος τρανὸς ἄς κοκκινίζῃ ...
Ἄν σεῖς μὲ τίτλους κι' ἄμαξαις ποτὲ δὲν περπατῆτε,
Τὸ πρὸ μεγάλο ὄνομα τὸ σπῆτὶ σας στολίζει.
Σηκώστε τὸ κεφάλι σας, σηκώστε τὸ ὕψηλά ...
Δὲν πρέπει πιά ὁ τίμιος νὰ σκύβῃ χαμηλά.

Souris

ΤΟ ΦΑΛΗΡΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἀπὸ τῆς 4ης μ. μ. τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἡ μέχρι
τῆς Γεφύρας Ὀδὸς Φαλήρου διεκρίνετο ἐπὶ ἐκτάκτῳ κινή-
σει. Πεζοί, ἐφ' ἀμάξων, ἐφ' ἵππων καὶ ἐπὶ ὄνων ἀκόμα
ἔσπευδον πολλοὶ καὶ πολλαὶ νὰ ἴδωσιν θάλασσαν ἐντὸς ξη-
ρᾶς. Αἱ σποραδικαὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ αὐτῆς οἰκίαι ἐπανηγύ-
ριζον· εἶδομεν καλὰς κεφαλὰς προκυπτούσας ἀπὸ τῶν πα-
ραθύρων, παρὰ δὲ τὰς θύρας τῆς συνήθως ἐρήμου ὁδοῦ συμ-
πλέγματα γειτονισσῶν ἐκάθηντο κουβεντιάζουσαι. Αἱ βλα-
χοπούλαι ἔλαμπον εἰς τὰ λευκά τῶν· ἐνῶ τοὺς ἄνδρας συ-
νεκέντρον ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὁ ῥητινίτης, κινώμενος ἀπὸ χεῖρὸς
εἰς χεῖρα ἀντὶ καφέ καὶ γλυκοῦ. Ποῦ καὶ ποῦ ἐφύτρονον
αὐτοσχέδιοι σκιάδες, μεταποιηθεῖσαι εἰς πρόχειρα οἶνοπω-
λεῖα ἢ καφενεῖα. Πέραν δὲ τῆς Γεφύρας καὶ παρὰ τὰ Λου-
τρά τρία τοιαῦτα εὐπρεπέστερα τῶν ἄλλων.

Εἰσερχόμεθα· ἀλλ' ἀμέσως πρὶν ἡμῶν βλέπομεν κατερ-
χόμενον ἀπὸ ἀμάξης τὸν Γλυκύτατον· αἶφνης ὡς νὰ ἦσαν
τὰ μειδιάματα τοῦ πρωθυπουργοῦ μας οἱ λίθοι τῆς Πύρ-
ρας καὶ τοῦ Δευκαλίωνος ἐφύτρωσαν δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ του
ἄνδρες δύο—ὁ ἱατρὸς Παπαδάκης καὶ ὁ δὲν ξεύρω τί Κο-
κοράδας, οἱ καὶ περιβαλόντες τὸν Γλυκύτατον ἀμφοτέρω-
θεν ὠδήγησαν εἰς τὰ Λουτρά. Πρώτη μορφή ἦν συννητή-
σαμεν ἦτο ἡ τοῦ μεγαλεπήδουλου ἐπιχειρηματίου **Δαμι-
σκηνοῦ**, γελῶντος ὅλου ἀπὸ κεφαλῆς μέχρις ὀνύχων. Ἡ
μετριοφροσύνη τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ εἶναι τόση, ὥστε σχε-
δὸν ἐφαίνετο ἐρυθριῶν ἐξ αἰδοῦς, διότι παρουσίαζεν εἰς τὸ
δημόσιον τόσῳ μεγάλῃν, τόσῳ τολμηράν, τόσῳ κοινωφελῇ
ἐπιχείρησιν. Καὶ πᾶς ὁ μὴ γνωρίζων αὐτὸν καὶ βλέπων
τὸν Κοκοράδαν συνοδεύοντα τὸν πρωθυπουργόν, ἀνοιγο-
κλείοντα τὰς θύρας, διατάσσοντα τὸν Παπαδάκην, τοὺς
κλητῆρας, τοὺς ὑπαλλήλους, θὰ ἐνόμιζεν ὅτι ὁ Κοκοράδας
εἶναι ὁ κατασκευαστὴς τῶν Λουτρῶν καὶ θὰ ἐφρευεν αὐτο-
στιγμὴ μὴ ἐννοῶν πῶς εἶναι δυνατόν νὰ καθαρισθῇ
εἰς τὰ Λουτρά τοῦ Κοκοράδα. Εὐτυχῶς ὑπῆρχεν ἀντιφάρμα-
κον—ὁ ἀγιασμός, τὸν ὁποῖον ἐψάλεν ἡ φαρμακωμένη μορ-
φή τοῦ ἀγίου Κερκύρας ὅστις ἐτέλεσε τὸν ἀγιασμόν, ἔχων
δεξιᾷ αὐτοῦ τὸν Κουμουνδοῦρον, τὸν Παπαμιχαλόπουλον

καὶ τὸν πυρρότριχά μας Δοῦκαν. Ποῦ ἦτο ὁ κ. Δήμαρχος ;
Ἐκυνήγα νερὸ ἢ σκόνη ;

Τὰ ὕδατα ἐπὶ τέλους ἡγιάσθησαν ὑπὸ τοῦ ἁγίου Κερ-
κύρας, καὶ τὰ Λουτρά παρεδόθησαν εἰς τὴν θεάν τοῦ δημο-
σίου.

* *
*

Ἄμα τῇ εἰσόδῳ ἀνοίγεται πρὸ ὕμων πλατεία ἀρκετὰ
καλῶς ἐπιχωματωμένη μήκους 100 μέτρων καὶ 34 πλά-
τους, εὐρυνομένη εἰς εὐρὺν ὀρίζοντα, ὅστις πόρρωθεν μόνον
μαντεύει τὴν θάλασσαν. Τὴν πλατεῖαν κοσμοῦσι μικραὶ εἰ-
σέτι φυτεῖαι, ἐπικαλούμεθα δ' ὅλην τὴν προσοχὴν τοῦ κ.
Δαμασκηνοῦ εἰς τὸ ζήτημα τῶν φυτειῶν, δι' ὧν ἐντὸς ὀλί-
γων ἐτῶν, ἐὰν καταβάλλῃ σύντονον ἐπιμέλειαν καὶ ἐκλέξῃ
τὰ κατάλληλα δένδρα, ἰδίως πλατάνους, θὰ μεταβάλλῃ τὴν
πλατεῖαν εἰς δροσερὸν δασύλλιον, ἀγαθὸν διὰ τὴν ὄρα-
σιν καὶ τὴν υἱεῖαν. Ἐνθεν καὶ ἐνθεν δύο ἐκ ξυλίνων στε-
γῶν σκιάδες καὶ ὑπ' αὐτὰς καθίσματα ὅπου προσεφέρετο
ὠραιότατος ζῦθος τοῦ Φιξ ἀνέμνησαν ἡμῖν ὀλίγην Γερμανίαν,
τοῦθ' ὅπερ ὁσάκις γίνεται μᾶς διαθέτει πάντοτε εὐφροσύ-
νης. Διότι τὸν ἐν ὑπαίθρῳ βίον τῆς κοινωνίας ἐν μέσῳ ζύ-
θου καὶ ζωηρᾶς εὐθυμίας οἱ Γερμανοὶ ἀνέπτυξαν εἰς μέγαν
βαθμὸν, τοῦθ' ὅπερ πολὺ ἐπέδρασεν ἐπὶ τῆς ψυχολογικῆς
τοῦ ἔθνους αὐτῶν καταστάσεως.

Κατέναντι ἔχετε τὸ ξενοδοχεῖον καὶ καφενεῖον, εἰς ὃ συ-
νιστῶμεν νὰ ὑπάρχωσι πλῆθος ἐφημερίδων καὶ τινα πε-
ριοδικὰ εἰκονογραφημένα, εἰ δυνατόν, ὡς γίνεται τοῦτο
ἐν τοῖς εὐρωπαϊκοῖς Λουτροῖς, ὅπως ὁ ἐξερχόμενος τοῦ λου-
τροῦ τοῦ νὰ ἀναπαύεται ἐκεῖ ῥεμβάζων ἐν γαλήνῃ ἐπὶ τι-
νος ἀναγνώσεως. Δεξιᾷ τοῦ ξενοδοχείου εἰσὶ τὰ γυναικεῖα
λουτρά καὶ ἀριστερᾷ τὰ ἀνδρῆκια.

* *
*

Τί εὐφροσύνας ἐντυπώσεις εἰσδέχεσθε ἅμα εἰσέλθετε εἰς
τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην δεξαμενὴν ; Σχεδὸν τὸ αἶσθημα ὕψ'
οὐ κυριεύεσθε τείνει νὰ ὑψωθῇ πρὸς ἐκεῖνο ὅπερ οἱ Μύριοι
τοῦ Ξενοφῶντος ἡσθάνθησαν ὅταν ἐφώνουν : *θάλαττα, θά-
λαττα*. Διότι αὐταὶ αἱ δεξαμεναὶ εἶναι θάλασσα ἐκ τῆς θα-
λάσσης, εἶναι Φαλήρον ἐκ τοῦ Φαλήρου. Εἶναι μάλιστα
διαυγεστέρα τῆς μητρὸς αὐτῆς, εἶναι καὶ μειλιχιωτέρα
ἐκείνης. Δὲν ἔχει θυμούς καὶ καταιγίδας καὶ φουσκώματα,
ἀλλ' ὅλη ἔρως καὶ γαλήνη φρίσσει μόνον ὑπὸ ἡδεῖς ζεφύ-
ρους καὶ σχηματίζει ἀκάκους μορφασμούς καὶ ἀεικινήτους
πτυχάς, ὡς νὰ μειδιᾷ πάντοτε καὶ πάντοτε καὶ νὰ θέλῃ
νὰ πῇ.

* *
*

Εἶναι δὲ καὶ αἱ δύο δεξαμεναὶ μὲ τοὺς κυκλοτερεῖς περὶ
αὐτὰς λουτήρας, τοὺς καλοὺς, τοὺς κομψοὺς καὶ τοὺς ὀπι-
σθεν τῶν λουτήρων εὐρεῖς διαδρόμους μὲ τὰ καθρεπτίδια
καὶ τοὺς νιπτῆρας τὸσον φαιδραὶ καὶ ἀνοιχτόκαρδοι,
ὁμοιάζουσαι μᾶλλον πρὸς πλατεῖαν θεάτρου μὲ τὰ ὡς φω-
λεὰς χελιδόνων θεωρεῖα τῶν καὶ ὀλίγον ἐὰν σταθῇ ἐκεῖ ἀ-
φαιρούμενος νομίζεις ὅτι θ' ἀκούσῃς ἄσμα ἀοιδοῦ ἢ χειρο-
κροτήματα θεατοῦ. Φανταζόμεθα τί τρέλλα θὰ εἶναι ὅταν
σερπεταὶ κορασίδες ἀλληλοβρέχωνται ἐν τῇ δεξαμενῇ τῶν
καὶ γαργαλίζονται καὶ πειράζονται καὶ κιχλίζωσι τὸ οὐ-
ράνιον ἐκεῖνο παρθενικὸν κίχλισμα ἢ ὅταν ζωηροὶ νεανῖαι
κολυμβῶσι θορυβωδῶς ἐν τῇ δι' ἀνδρας δεξαμενῇ, ἐνῶ τὸ

πάφλασμα τοῦ ἀφ' ὕψηλοῦ καταρρέοντος ὡς καταρράκτου
ὕδατος ἐν τῇ κεντρικῇ δεξαμενῇ ἡδέως θὰ πλήττῃ τὰς ἀ-
κοὰς καὶ τὸ μαγικὸν τῆς λίμνης θὰ συγκρούηται ὑπὸ τοῦ
ταράχου ἀληθινῆς θαλάσσης.

* *
*

Καθ' ἐκάστην θ' ἀνανεοῦται τὸ ἐν τέταρτον τοῦ ὅλου
ὕδατος, ὅπερ θὰ εἶναι οὕτω εἰς ἀένναον κίνησιν, διότι
2,500 κυβικὰ μέτρα θαλασσίου ὕδατος ἢ μηχανὴ τοῦ κ.
Δαμασκηνοῦ θὰ ὠθῇ ἐκ τοῦ Φαλήρου εἰς τὰ λουτρά.

* *
*

Εἶναι ἀνάγκη τώρα νὰ ἐξάρωμεν τὴν ἐπιχειρήσιν τοῦ κ.
Δαμασκηνοῦ, ἀφοῦ πρῶτοι ἡμεῖς — καὶ δυστυχῶς μόνοι
τότε — τὴν ἐνεκολπώθημεν ἐν μέσῳ τόσης ἀντιπολιτεύσεως,
εἰρωνιῶν καὶ σκωμμάτων ; Τὸ καθ' ἡμᾶς ἡσθανόμεθα ἑαυ-
τοὺς ὑπερηφάνους ὅτι αἱ Ἀθηναῖαι ἀπῆλυσαν τοιοῦτον ἔρ-
γον, καθ' ὅλα εὐρωπαϊκὸν, τοῦ ὁποῦ ἂν θέλετε δὲν ἀπο-
λαύουσιν ὅλαι αἱ εὐρωπαϊκαὶ μεσόγειοι πόλεις. Ἐλοῦσθημεν
ἐν τοιαύταις δεξαμεναῖς σχηματιζομέναις ὑπὸ ποταμίων
ὕδατων, ἀλλὰ πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι οὔτε τὴν διαύ-
γειαν τῶν Λουτρῶν τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ εἶχον, οὔτε ἡ δια-
σκευὴ τῶν ἦτο τοιαύτη ὥστε ἡ ἀνανέωσις νὰ εἶναι ἀένναος,
οὔτε τόσον φαιδρῶς ἐπὶ τῆς ψυχῆς ἐν γένει ἐπέδρων. Ὁ κ.
Δαμασκηνὸς ἔκαμεν ἔργον τιμῆσαν ἑαυτὸν καὶ τὴν πόλιν.
Ἦτο ἐντροπὴ πράγματι εἰς πρωτεύουσιν ὑπὸ 70,000 ψυ-
χῶν οἰκουμένην, μεσημβρινήν, θερμωτάτην, νὰ μὴν ὑπάρ-
χωσι παρὰ μόλιον οἱ διακόσιοι λουτήρες τοῦ νέου Φαλήρου,
ἀπασχολούμενοι ὑπὸ τοῦ πληρώματος δύο ἢ τριῶν ἀμαξο-
στοιχιῶν τὸ πρωῒ καὶ ἰσαριθμῶν τὸ ἑσπέρας, τὸ πολὺ δη-
λαδὴ ὑπὸ δισχιλίων ἀνθρώπων. Διότι τὰ λουτρά τοῦ Φα-
λήρου εἶναι βεβαίως ὅταν βοηθῇ ὁ καιρὸς λουτρά ἀπαρά-
μιλλα, ἀλλ' ἔνεκα τῆς ἀποστάσεως καὶ ἔνεκα τοῦ τιμήμα-
τος καταντῶσι πολὺ ἀριστοκρατικά· ἡ δὲ ὑδροθεραπευτικὴ,
καθὼς καὶ ἡ γυμναστικὴ, δὲν εἶναι διὰ μίαν τάξιν ἀνθρώ-
πων, εἶναι δι' ὅλας τὰς τάξεις, ἂν θέλετε νὰ ἔχῃ ἡ ἐνέρ-
γειά των γενικὸν κοινωνικὸν χαρακτῆρα. Οἱ ἀναρίθμητοι
μαθηταὶ τῶν δημοτικῶν σχολείων, τοὺς ὁποῖους τὸ προ-
δοτικὸν ἐκπαιδευτικὸν μας σύστημα μαραίνει τόσον πρωῒ-
μως, ποῦ ἐλοῦντο ; Αἱ τόσαι κόραι τοῦ λαοῦ, καχεκτικαὶ
αἱ πλεῖσται καὶ ἀναιμικαί, ποῦ ἐλοῦντο ; Εἶδατέ ποτε
τοιαύτας ἐν Φαλήρῳ ; Τὸ ἄλλο τὸ σύστημα, τὸ δῆθεν δη-
μοτικώτερον, τὸ διὰ κάρρων κατέρχεσθαι εἰς παλαιὸν Φά-
ληρον, καὶ αὐτὸ ἀπετέλει μᾶλλον πανηγύρι ἢ μέτρον υἱει-
νῆς καὶ καθαριότητος. Ἀφοῦ ὁ πηγεμοερχομὸς διήρκει
τρεῖς καὶ πλείους ὥρας. Ἀπαράλλακτα μὲ τὰ λουτρά τῶν
Ὀθωμανοῖδων αἵτινες πηγαίνουσι εἰς τὸ *Χαμάμι* ἀπὸ πρωῒας
καὶ ἀπέρχονται περὶ δύοσιν ἡλίου !

* *
*

Τὰ λουτρά τοῦ Δαμασκηνοῦ εἶναι διὰ τοὺς πολλοὺς, εἰ-
ναι ἐφθηνά, εἶναι πρόχειρα, καταναλίσκουν ὀλίγον χρόνον,
εἶναι δι' ὅλους τοὺς καιροὺς, διὰ τῶν λεωφορείων καταν-
τῶσι νὰ εἶναι ἐντὸς τῆς πόλεως καὶ ἔχουσιν ὑπὲρ ἑαυτῶν
ὅλον τὸ μέλλον ὅπερ ἐπιφυλάσσεται εἰς μίαν τόσῃ κοινω-
φελῇ ἐπιχειρήσιν.